

ad § 34. Bestemmelsen om, at Skyldneren kun — inden for Salgssummen — skal tilfredsstille sine Kreditorer med et saa stort Beløb ud over den ved Gældsordningen fastsatte Værdi, som svarer til Gaardprisernes gennemsnitlige Stigning, synes ifølge Motiverne udsprunget af den Betragtning, at Skyldneren selv bør beholde de Værdier, der skyldes hans personlige Indsats under Ejendommens Drift. Herved er det imidlertid overset, at en Ejendoms individuelle Prisstigning ud over den gennemsnitlige Stigning i Gaardpriserne kan skyldes mange andre Omstændigheder end en personlig Indsats fra Skyldnerens Side.

Idet vi i øvrigt med Hensyn til §§ 34 og 35 henviser til det tidligere anførte, skal her kun fremhæves, at § 34 kun giver Kreditorerne en praktisk meget ringe Mulighed for at faa Dækning for deres Krav. Hvis Skyldneren f. Eks. sælger Ejendommen kort efter, at han har opnaaet Moratorium, vil det ofte kunne forekomme, at han opnaar en Pris, som ligger væsentlig over den af Gældsudvalget ansatte Handelsværdi, jfr. ovenfor; men i Løbet af et saadant kort Tidsrum vil der i alt Fald ikke være indtraadt og konstateret nogen almindelig Stigning i Priserne paa Landbrugsejendomme.

Med Højagtelse.

P. P. V.

Axel B. Lange,
f. T. Formand.

Poul Andersen.